

ציון צפירי, העולם הזה
כלא סיילי שנועד להזכיר את עצורי האינתיפאדה. צעירים מנצח רת החזיקו אבנים, כהזדהות עם המתקוממים.

רתל אבנרי, העולם הזה
היו הקבוצה הבולטת ביותר בהפגנה. כמאה נשים, כולן לבושות בחולצות שחורות, צעדו בראש. לוסקי ארנון את הכיבוש הנאצי בהולנד, במלחמת-העולם השנייה.

רתל אבנרי, העולם הזה
ראש כרות של עז - אוולין עמר מירושלים הס' בירה שסירחון הנבלה הוא כריח הכיבוש.

הזניקו את הסוסים לתוך הקהל. שישה נעצרו והוכו. שני צלמי-עיתונות הוכו והציוד שלהם נהרס. אחת המפגינות הוכתה, הופלה ארצה ונעצרה, רק בגלל ציבעי הצעיף שלה; אדום, שחור וירוק. על רקע השימלה הלכנה שלה, נוצר צירוף של ארבעת הצבעים של הדגל הפלסטיני. היתה זאת ארנה מר, גרושית תו של עסקן-ק"ח הפורש סליבה חמים ואבי השחקנים ג'וליאנו וספרטקוס. לפי גירסה אחת, השכיבה עצמה על הארץ כאשר הסתערו השוטרים עליה כדי לעצרה.

ארנה מר החיפאית נעצרה בגלל ציבעי הצעיפים שעטפו את צווארה. לידה בנה, השחקן ג'וליאנו מר, שהגן עליה בגופו כדי שלא תיפגע על-ידי השוטרים, אחרי ששכבה על הארץ.

ממפנין אחר, אנארכיסט שנשא דגל שחור ועליו האות הלאטינית A («א-נארכיזם»), רדשו השוטרים. «להוריד מיד את דגל אש"ף!»
«זה אש"ף באנגלית», התעקשו השוטרים, שדגל האנארכיסטי המי סורתי לא היה מוכר להם. (באנגלית, אש"ף נקרא פיי-אלי-או.)

נשים בצומת. זו הפעם ה-20 שקבוצת-הראש שונות מפגינות כ-5 ביוני, יום-השנה למילחמת-ששת-הימים. בשנים הראשונות העזו רק כמה עשרות אנשי מצפן. מן השוליים הפרי ליטיים, להרים את הסיסמה «הלאה הכיבוש». אחר-כך התרחבה ההתנגדות להמשך הכיבוש, והפגנות ה-5 ביוני גדלו בהתאם לכך. אולם בשנים האחרונות נוצר הרושם כי הפגנות אלה אינן אלא טכס פולחני חסר מישקל פוליטי, טכס שמשתתפו אינם מצפים כי ישיפע על משהו.

חוק האבסורד. על פי דבריו של השופט עצמו, הוא הרשיע את הארבעה בהזדהות עם אירגון-טרור, אף שהטיף להפסקת-הטרור ולכינון שלום. זה מתאים לעולמו של ג'ורג' אורוול: המילחמה היא שלום, העברות היא חופש, הפסקת-הטרור היא טרור. אולם בישראל, שאין בה חוקה, נא לץ שופט לפסוק פסק-דין אבסורדי כזה, שכן עליו לפסוק לפי החוק. אם החוק הוא אבסורדי בעליל, פרי רוחו המשובשת של מחוקק זדוני, על השופט לנצוץ אותו — כמו במישטרים מסויימים.

כמה עשרות מפגינים חרוצים, בני כל העדות, אכן המשיכו מכיכר-מלכ"י ישראל לעבר מועדון-לילה ברמת-גן, שהכריזו כי ימנעו את הכניסה מבני עדות-המזרח «כדי שהצ'חצ'חים לא יירידו לנו את הרמה ויהרסו את המקום». המפגינים התייצבו בשער המועדון בס' דינים לבנים ובמסיכות בנוסח קוקקו-קסק'לאן.

מוראלי, ולקטוע כאיבן אינספור הת-ארגוניות חדשות, שצצו בישראל כחצי השנה האחרונה. אך מיספר המשתתפים עבר את כל הציפיות. יותר מ-12 אלף אשה ואיש, בהם צעירים רבים ערבי-גויסם, הצטרפו לצעדה. בעצרת, שהתקיימה בסוף ההפגנה, מילא הקהל יותר משליש משיטחה של כיכר-מלכ"י-ישראל רחב-בתי-הדיים.

זה היה פיריו של אירגון משותף, שלקחו בו חלק לא פחות מ-18 גופי-מחאה בלתי-מילגתיים. מקצתם ותיקים (יש נבול, הלאה הכיבוש) ומקצתם שנודרו בהשפעת האינתיפאדה (השונה ה-21, קו אדום, ועד היוצרים). הקבוצה הבולטת מכולן, זו שצעדה בראש, היתה מישמרח נשים, הידועה יותר בשמה נשים בשחור.

חברות קבוצה זו התייצבו בחודשים האחרונים, מדי שבוע בשבוע, בצמתים מרכזיים בשלוש הערים הגדולות, כשכולן לבושות שחורים. ההתמדה שלהן העניקה להן הרבה יוקרה במחנה-השלום.

טרנספר למזרחיים. הסימן המובהק לכך שמחנה מתגדיר-הכיבוש הולך ומתרחב, ושקיבל תנופה של ממש מאז פרוץ ההתקוממות בשטחים הכבושים, היה זהותם של הדוברים בעי-צרת. לפני הקהל הגדול הופיעו השחקן היהודי-המזרחי יוסף שילוח לצד סא'ל (מיל') האשכנזי רוב ירמיה, הר"ר מרים מרעי הערביה לצד הזמרת הערבית קמיליה ג'ובראן וההיסטוריון הציוני יגאל עילם.

«אני קורא בזאת לכל הבורגנים הש-אנגנים בציון», אמר עילם, «אל תנחו לזוועה להימשך! שימו לב איך אתם הולכים ומתקרנפים מיום ליום! אל תתנו לשיירת השוטרים להוליך אתכם במד-סע אל התהום!»

השופט עצמו, הוא הרשיע את הארבעה בהזדהות עם אירגון-טרור, אף שהטיף להפסקת-הטרור ולכינון שלום. זה מתאים לעולמו של ג'ורג' אורוול: המילחמה היא שלום, העברות היא חופש, הפסקת-הטרור היא טרור. אולם בישראל, שאין בה חוקה, נא לץ שופט לפסוק פסק-דין אבסורדי כזה, שכן עליו לפסוק לפי החוק. אם החוק הוא אבסורדי בעליל, פרי רוחו המשובשת של מחוקק זדוני, על השופט לנצוץ אותו — כמו במישטרים מסויימים.

חוק האבסורד. על פי דבריו של השופט עצמו, הוא הרשיע את הארבעה בהזדהות עם אירגון-טרור, אף שהטיף להפסקת-הטרור ולכינון שלום. זה מתאים לעולמו של ג'ורג' אורוול: המילחמה היא שלום, העברות היא חופש, הפסקת-הטרור היא טרור. אולם בישראל, שאין בה חוקה, נא לץ שופט לפסוק פסק-דין אבסורדי כזה, שכן עליו לפסוק לפי החוק. אם החוק הוא אבסורדי בעליל, פרי רוחו המשובשת של מחוקק זדוני, על השופט לנצוץ אותו — כמו במישטרים מסויימים.

כמה עשרות מפגינים חרוצים, בני כל העדות, אכן המשיכו מכיכר-מלכ"י ישראל לעבר מועדון-לילה ברמת-גן, שהכריזו כי ימנעו את הכניסה מבני עדות-המזרח «כדי שהצ'חצ'חים לא יירידו לנו את הרמה ויהרסו את המקום». המפגינים התייצבו בשער המועדון בס' דינים לבנים ובמסיכות בנוסח קוקקו-קסק'לאן.

«אני קורא בזאת לכל הבורגנים הש-אנגנים בציון», אמר עילם, «אל תנחו לזוועה להימשך! שימו לב איך אתם הולכים ומתקרנפים מיום ליום! אל תתנו לשיירת השוטרים להוליך אתכם במד-סע אל התהום!»

חוק כשע ושמו שלום

הרעת אינה סובלת

זאת: מי שמטיף נגד

טרור מזדהה עם טרור.

לפני דור הורשע עסקן-מפ"ם אהרון כהן בריגול חמור, מפני שנפגש עם שליח סובייטי שהתגלה כמרגל. בפסק-הדין קבע בית-הדין שיש להעניש את כהן בריגול חמור, מפני שהשופטים האמינו כי כהן לא מסר שום מידע סודי והיה רחוק מריגול.

סרבני השטחים קבוצת תלמידי השמיניות, חותמי המכתב המפורסם לרבי. עד כה חתמו עליו 107 צעירים ערבי גויסם, ומקצתם כבר גויסו וסירבו לשרת בשטחים הכבושים. משמאל: קארין לוי, בתו של הבימאי רם לוי.

שמות בתי-הכלא ומחנות-המעצר שבהם נדחשו אלפים מצעירי הגדה המערבית ורצועת-עזה, כעונש על ההת-קוממות בשטחים הכבושים. את השוטרים ואת אנשי משמר-הגבול זה הרגזי מאוד.